

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2023 r.

zażalenia **B. P.**

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt VI WKK 32/23

o odmowie przyjęcia kasacji od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn. akt VI Kz 89/22

utrzymującego w mocy zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie

z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt IV K 1017/22

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęło zażalenie B. P. na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie (k. 4 akt SN) mocą, którego odmówiono przyjęcia kasacji złożonej przez nią od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z 6 kwietnia 2023 r. (k. 3 akt SN) utrzymującego w mocy zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z 22 grudnia 2022 r. (k. 20 akt VI WKK), jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

W zażaleniu B. P. wyraziła przekonanie, że nadzwyczajny środek zaskarżenia przysługuje w stosunku do każdego orzeczenia w związku z czym zażądała kontroli kasacyjnej postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z 6 kwietnia 2023 r., mocą którego utrzymano w mocy zarządzenie uznające za bezskuteczny wniesiony przez nią prywatny akt oskarżenia przeciwko S. K., Z. D., D. K. i E. D..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

Treść złożonego zażalenia wskazywała, że dla jego autorki nie do końca była jasna jej aktualna sytuacja procesowa. Dlatego, wychodząc na przeciw wątpliwościom skarżącej, wypadało uporządkować zasadnicze kwestie w sprawie, które miały wpływ na ostateczne uznanie wniesienia kasacji za bezskuteczne.

Przede wszystkim zgodnie z art. 519 k.p.k. orzeczeniem podlegającym nadzwyczajnemu zaskarżeniu, a więc kontroli kasacyjnej może być wyłącznie prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie oraz prawomocne postanowienie sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Orzeczenie, które zaskarżyła „kasacją” B. P. nie spełniało wytycznych wymaganych przez powołany przepis. Skarżąca oczekiwała bowiem nadzwyczajnej kontroli postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie, którym utrzymano w mocy zarządzenie o uznaniu wniesionego przez nią prywatnego aktu oskarżenia za bezskuteczny, a który nie był, ani prawomocnym wyrokiem skazującym, ani prawomocnym postanowieniem o umorzeniu postępowania wraz z zastosowaniem środka zabezpieczającego z art. 93a k.k., tzn. elektronicznej kontroli miejsca pobytu, terapii, terapii uzależnień, pobytu w zakładzie psychiatrycznym. To ustalenie uczyniło tę „kasację” niedopuszczalną z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

Konsekwencją powyższych ustaleń była konkluzja, że prawidłowo procedowała działająca z upoważnienia prezesa Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie przewodnicząca VI Wydziału Karnego Odwoławczego, która po stwierdzeniu, że postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z 6 kwietnia 2023 r., zgodnie z art. 519 k.p.k., nie podlegało zaskarżeniu w trybie nadzwyczajnym, uznała, że wniesiona kasacja w myśl art. 429 § 1 k.p.k. jest niedopuszczalna i na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiła jej przyjęcia.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej.

[SOP]

[ms]